Anul II

N.º 6

CĂMINUL

SÃO PAULO — BRAZÎLIA

Anul II. **CĂMINUL** N-rul 6

- São Paulo, Decembrie 1952 -

COLIND

de Radu Gyr

A venit și-aici Crăciunul
Să ne mângâe surghiunul,
Cadc albă nea
Peste viața mea
Care-aici se stinge,
Cade albă nea
Peste viața mea,
Peste suflet ninge.

Tremură albastre stele
Peste dorurile mele,
Dumnezeu de sus
In inimi ne-a pus
Pâlpâiri de stele,
Dumnezeu de sus
In inimi ne-a pus
Numai lacrimi grele.

Peste fericiri apuse
Varsă-ți mila ta Isuse,
Cei din inchisori
Te așteaptă 'n zori,
Pieptul lor suspină,
Cei din inchisori
Te așteaptă 'n zori
Să le-aduci lumină.

Maica Domnului curată,
Ad' o veste minunată
Zâmbetul tău drag
Il-inflorește 'n prag
Ca o zi cu soare,
Zâmbetul tău drag
Il așteaptă 'n prag
Cei din inchisoare...

+++++++++

GANDURI DE CRACIUN

de Ion Roth-Jelescu

Steaua sus răsare
Ca o taină mare.....

Aşa se anunţa ajunul Naşterii Domnului: in colindele şi cântecele de stea ale copiilor.

Toate casele erau luminate in aşteptarea Vestitorilor. Dangătul clopotelor se intreceau cu cântecele lor. In fiecare casă se găsea ceva de dăruit. Şi se dăruia din toată inima şi din belşug. Bogaţi sau săraci, toţi erau pătrunşi de marele mister al Naşterii Domnului. Bisericile erau pline de lume evlavioasă. Pretutindeni o atmosferă de neclintită credinţă şi de mari speranţe.

Astăzi insă, din plinul şi frumosul de altă dată, nimic nu ne mai incălzeşte sufletele. Nimeni nu va veni să ne cânte la geam "Bună dimineaţa la Moş Ajun". Totul a rămas ingropat undeva in negura amintirilor, şi bucuriile nu ne vor mai trece pragul casei. Şi e atât de neverosimil Crăciunul aici, unde e atâta soare,atâta căldură şi atâta larmă. Nu auzi zurgălăii săniilor şi nici nu simţi pe obraji mângâerea fulgilor de zăpadă.

Doar vitrinele prăvăliilor, frumos impodobite şi pline cu fel de fel de jucării, iţi dau să inţelegi că se apropie Crăciunul; şi că speculanţii au incă o bună ocazie de a-şi mări capitalurile. Nimic din atracţia şi parfumul sărbătorilor din ţară, şi tot mai adânc se cuibăreşte tristeţea, tot mai mare e dorul de datinile şi obiceiurile noastre de-acasă. Dar şi acolo, nu se mai bucură nimeni ca altădată. Micul Isus e izgonit,iar bietul Moş Crăciun, gârbovit de ani şi atâta umblet, nici nu mai indrsneşte să-şi indrepte paşii intr'acolo,pentru a imparţi din plin darurile sale. Şi el săracul e urmărit de ura diavolului stăpân peste ţara noastră.

Acolo, acum, nici măcar acasă, in taină, românul nu poate să se mai roage, dar să mai cânte "Lerui Doamne Ler". Puhoaele satanei au invăluit multe inimi şi au inecat multe suflete. Peste tot s'a intins linţoliul greu şi intunecat al prăbuşirilor fără de intoarceri. Mor oamenii fără să moară, trăesc fără să trăiască. Un abis al nepriceputelor tălăzuiri. Pământul e şi mai ingrăşat cu sângele celor ce cad...Numai in inchisori, unde internitaţii nu mai au nici o teamă şi nimic de pierdut, se mai serbează cu adevărat Naşterea Domnului. Numai acolo, in păduri şi in munţi, se mai cântă acum "Trei crai dela răsărit
"Spre stea au călătorit.."

In inchisori mai răsună din tot sufletul - cu tot dorul - şi cu adâncă evlavie:

"A venit şi-aici Crăciunul
Să ne mângâe surghiunul.."

Sau: "O brad frumos,
"Ce sfânt păreai
"In altă sărbătoare.."

Colinde ce tot in inchisori au fost făcute, trezind in sufletele celor ce le cântă, ca şi celor ce le ascultă, dorul de a retrăi liberi Naşterea Domnului, - nu insă ca inainte, in banche-

te şi baluri, ci in adâncă reculegere, in pioasă rugăciune şi in smerenie.

In genunchi,deci, şi in rugăciune şi noi, cei ce ne aflăm departe de calvarul din ţară.

In genunchi, pentru a mulţumi Atot-Puternicului că ne-a scăpat din ghiarele Satanei şi ridicând rugi fierbinţi pentru protecţia celor ce luptă neinfricaţi şi neobosiţi prin păduri şi munţi, pentru cei ce zac prin inchisori. Să ne rugăm deasemeni pentru cei ce cad, pentru ca Dumnezeu să-i primească in Impărăţia Lui ca pe nişte vrednici apărători ai credinţei din străbuni...

Şi să ne mai rugăm şi pentru noi: ca să ni-se intărească inimile, să ni-se lumineze minţile şi să putem inţelege că oamenii sunt fraţi intre ei, şi nu stăpânitori unii peste alţii. -

Decembrie,1952. Ion ROTH-JELESCU

--- 888 ---

UN REVELION IN MUNTI

(fragment din"Amintiri" - de Nic.Iancu-Păltinisanu)

Până la Curmătura Mare, am mers cu sania lui Mos Lungu, trasă de un cal bătrân si dosirat...

In dreptul celor trei nuci bătrâni si scorburosi,cari străjuesc pe un dâmb la dreapta drumului, am oprit si-am coborît. Inainte de a ne continua drumul pe jos, i-am cerut mosului câteva informatii. Vroiam să stim dacă nenea Andrei din Santa se află sus la colibă, ori a coborît de sărbători in sat.

- O rămas sus, domnisorule, - o rămas sus c'o avut oaspeti de sarbători, - pe domnu' "anjiner" silvic si incă v'o câtiva domni dela "Sighii". Ii si nevastă-sa cu el..

La despărtire, i-am dat lui mos Lungu să mai tragă o duscă de rom din"ploscа domnească" - asa-i spunea el bidonului de campanie pe care il purta Emilian, - tovarăsul meu de drum - atârnat la centură..... Am pornit apoi pe valea Steazăi in sus, tinând drumul de hotar. Emilian mergea inainte, păsind pe o dâră mai veche trasă prin zăpada drumului de vre-o sanie cu busteni. - Calcă in urmele mele - m'a indemnat Emilian, - in felul acesta vom inainta mai usor. -

Merserăm mai mult timp asa, fără a scoate o vorbă. La Curmătura Santei,unde incepe urcusul greu,făcurăm un scurt popas pentru a ne lega vârzopii la picioare. Fără aceste"cheltele" - cum le zicea in glumă Emilian, - n'ar fi fost chip să mai răzbim prin nămeti....

Să fi fost pela 3 după masă, când am ajuns la Casa pădurarului din Santa.

Pe nenea Andrei l'am găsit curătindu-si flinta; lelea Ana era in bucătărie, ocupată cu pregătirea henclesului si a plăcintelor de Anu-Nou. Ne-am scuturat bocancii de zăpadă si ne-am asezat apoi pe-o laită, in fata sobei. Emilian incepu să-l iscodească pe bătrânul pădurar asupra locurilor pe unde s'au tras in iarna asta tapii. Apoi tare ar fi vrut să stie dacă a intâlnit jderi ca in alti ani, - ori au inceput să piară de prin partea locului..? Era un vânător pasionat Emilian. La primăvară, pela inceputul lui Aprilie va veni negresit "la cocosi". Bataia din poiana Cotorestilor e ceva intr'adevăr minunat. ... Bietul Emilian, - nu i-a fost dat să mai vadă vreodată bataia cocosilor de munte!..

Insfârsit, ne luarăm rămas bun dela nenea Andrei si lelea Ană, promitându-le să trecem a doua zi din nou pela dânsii,pentru a gusta din plăcintele de anu-nou.

Cu ranitele si pustile in spinare, am urcat apoi cu pas domol prin livada

(urmare in pag.6)

+ + + + +
X X

+ + + + +
X X

LA IESLELE DIN BETLEEM

de Ion M.Gârleanu

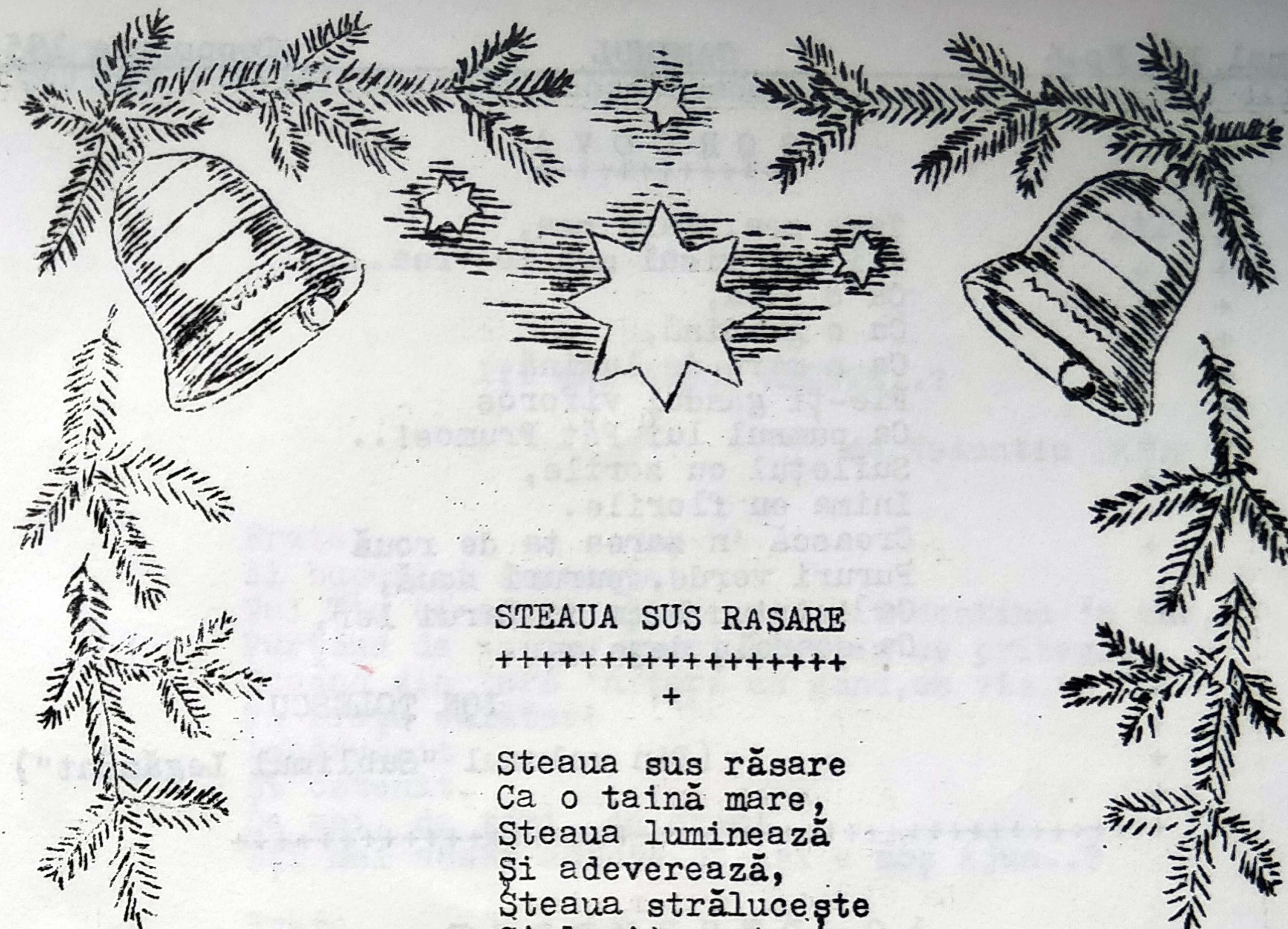
Pus pe paie Pruncuşorul
Doarme dulce ca un miel;
Maica sa de drag răpită
Nu-şi ia ochii dela el.

In genunchi, mai la o parte,
Stă Iosif gândind mereu
La adâncul din misterul
Dragostei lui Dumnezeu.

Un păstor cu gluga 'n spate
Intră 'n grajd şi el sfios
Cu-o mioară ce-o aduce
"Bunului Păstor" Hristos.

Iar mioara bucălaie
Merge drept la Pruncuşor
Şi cu botul lin desmeardă
Drăgălaşul lui picior.

STEAUA SUS RASARE
++++++++++++++++
+

Steaua sus răsare
Ca o taină mare,
Steaua luminează
Şi adeverează,
Steaua străluceşte
Şi lumii vesteşte
Că azi Prea-Curata,
Prea Nevinovata
Fecioara Maria
Naşte pe Mesia
In ţara vestită
Vifleem numită.

Magii, cum zăriră
Steaua, şi porniră,
Mergând după rază,
Pe Christos să vază.

Şi dacă sosiră
Indată-l zăriră,
La dânsul intrară
Şi i-se 'nchinară
Cu daruri gătite
Lui Christos menite,
Luând fiecare
Bucurie mare...
Care bucurie
Şi aici să fie,
Dela tinereţe
Pân' la bătrâneţe!

+ + +
+

S O R C O V A

+++++++++++++

Ţara mea, Ţara mea,
Fii cum visul meu te vrea...
Ca o stea,
Ca o grădină,
Ca o mare de lumină.
Fie-ţi gândul viforos
Ca pumnul lui Făt Frumos!..
Sufletul cu zorile,
Inima cu florile.
Crească 'n zarea ta de rouă
Pururi verde, pururi nouă,
Ca 'ntr'un basm cu Lerui Ler,
Ca soarele depe cer.

ION ŢOLESCU

(Din volumul "Sublimul Legământ")

++

1 0 D E C E M B R I E

"In amintirea nenumăratelor generaţii de studenţi,10 Decembrie reflectează imaginea unui trecut viforos, trăit intr'un mult frământat moment din istoria noastră naţională....

"Mistica idealurilor naţionale,care a condus cutezătoarea generaţie dela 1922, n'a putut fi inabuşită niciodată. In focul ei generator s'a făurit un nou crez, s'a călit o nouă credinţă...

"Deaceea, peste insemnătatea acestei zbuciumate zile a studenţimei, nici-o generaţie de luptători ai drepturilor româneşti, nu va mai putea trece." (Din articolul d-lui Dr.Vasile Andrei apărut in "Cuvântul Studenţimii" No.1/1952).

++

Un revelion in munti - urmare din pag.3

inzăpezită spre pădurea de molizi...Amurgul incepuse a-si tese zăbranicele-i viorii. Lumina roză depe creasta Tomnatecului prinse a păli..In linistea inserării, un macaleandru,undeva prin cetini, isi ciripi dorul lui neinteles. Apoi tăcerea pădurii ne invălui.

Drumul fiind bun, grăbirăm pasul. Ne puseserăm in gând să sărbătorim revelionul la Păltinis, impreună cu familia inginerului Munteanu si alti câtiva cunoscuti, camarazi de vânătoare de-ai lui Emilian.....

Când am iesit in Măgura dinspre Oncesti,ceul era plin de stele...Un glas argintiu, nespus de duios, străbătu tăcerea muntilor. Doar câteva clipe, - apoi se stinse inghitit de depărtări. Păruse ca o chemare,venită de undeva dintr'o lume necunoscută si mai bună...

Ne-am dat seama intr'un târziu,că trăgea clopotul la schitul din Păltinis.

....

...Au trecut ani de-atunci...Pe Emilian,amicul meu din copilărie si camarad de vânătoare, nu l'am mai văzut. A plecat cu regimentul lui de Vânători de Munte, - si nu s'a mai intors. Undeva,departe,pe câmpia inghetată a Rusiei, isi doarme somnul de veci...

Nic.Iancu-Păltinisanu

IŢI MAI ADUCI AMINTE..?

de Valentin DRAGU

Frate,
Al bucuriei ferecate!
Tu! Ţie ce soarta ţi-a pironit destinu 'n cue,
Purtând de ani pe umeri,blestem de pribegie,
Ducând din ţară 'n ţară un gând,un vis,un dor.
Tu frate călător!
Imbătrânit
Şi ostenit,
De ani, de ţări, de drum!
Iţi mai aduci aminte că azi e moş Ajun..?

Frate,
Al gândurilor genunchiate!
Câţi ani crestat-ai pe răboj de când
La geam n'au mai sosit copiii in colind?
Mai ştii cum satu 'ntreg in noapte clocotea,
Cum drumurile de nea,
Se populau?
De hăuiau
Prin curţi zăvozii speriaţi?
Iţi mai aduci aminte?..Ne daţi,ori nu ne daţi..?

Frate
Al viselor indurerate!
Gându-şi plimbă paşii pe drumuri de trecut,
Şi-ţi retrezeşte astăzi tot ce tu ai pierdut.
Irozii trec pe rând, auzi cântări de stea;
Şi sub fereastra ta,
Cu tropot,
Glas de clopot,
Cu pocnete de biciu şi muget de buhai,
Din nou, azi, pluguşorul, soseşte cu alai...

Frate
Al dorurilor depărtate!
Mirajul d'un minut al gândului hoinar
S'a spulberat in realismul prezentului avar.
In jur domneşte golul. Şi mintea ţi-e pustie!
Şi 'n noaptea cenuşie,
Imbătrânit
Şi ostenit
Te 'ntrebi: tot ce-am trăit odată,
A fost cândva? Sau, - n'a fost niciodată?

ACOLO LA CURMATURA

de E.Mihaescu

Acolo la curmătură,
Curmătura muntilor,
Din vecii, ca o pajură,
Stătea scrisa sortilor.

Ici stau muntii cu Ceahlăul,
Doar să ai aripile -
D'ici incolo cât ii hăul -
Cât ii lumea, stepele.

D'acolo veneau suvoiu
Groaza cu urgiile;
Vin in timpuri de apoi
Crucii silniciile.

Dară muntii-au stat pristol,
Ca să spargă valurile,
Să se scurgă mai domol...
Si tot vin, ca stolurile...

De aceea-i sus bătut,
In stelele cerului -
Loc in vecinicii tinut,
Tot in slăvi, Ceahlăului.

INCA UN..."COMITET"!

Fiindcă la scris nu mă prea pricep - dovadă că incep cu - "fiindcă", -(deşi la şcoală ne-au invăţat să nu incepem niciodată fraza cu acest cuvânt) - dau voe domnilor dela "Căminul" să potrivească,cum vor crede de bine,cele ce am aşternut aci pe hârtie. Numai miezul să nu-l schimbe. Căci de spus,am şi eu ceva de a spune; vorbele mele,cine ştie, poate să fie de vre-un folos la ceva.

E vorba de frământarea ce se simte de o vreme incoace in rândurile românilor din S.Paulo, - cari, pare-se, vor cu tot dinadinsul să facă un ... comitet! Ce fel de comitet, şi cu ce scop, n'am prea putut intelege. Căci cei cari fac propagandă pentru infiintarea lui,nici ei nu par a şti. In tot cazul, povestea cu comitetul incepe să se răspândească tot mai mult. E adevărat că mulţi români,din cei cari işi văd de treabă, incă nu ştiu nimic de "comitet". A pornit zvonul dintr'un cerc mai mic - care o fi? - şi acum, cu sau fără voia celor cari i-au dat viaţă, e discutat şi comentat de tot mai mulţi din românii noştri din S.Paulo. Se vorbeşte şi de o adunare a românilor care urmează a se ţine in curând. Dar adevăratele rosturi cari stau la temelia acestei initiative a nu ştiu cui, n'au pătruns incă la suprafaţă. Au fost rostite şi câteva nume,ocazional. Insă nu trebue să vă speriaţi - n'am de gând să le spun aci. Şi-apoi cine ştie dacă totul ce se vorbeşte este adevărat? In tot cazul, de unde nu-i foc, nu iese fum.

Acum, de-o lucru bun, - nimeni nu va fi contra. Avem atâtea comitete, - hai să mai facem unul! Mă intreb numai: dece nu li-se spun lucrurilor pe nume, ca să ştim şi noi, ăştia care stăm mai pe de margine,despre ce e vorbă..? Un lucru bun se poate spune cu glas tare. Suntem toţi dornici de lucruri bune. Dece să luăm cunoştinţă de un lucru atât de important,cum e infiinţarea unui comitet,doar din şoapte? Nu ştiu cine vrea să facă acest comitet. Ştiu doar felul românului: e greu până se apucă de-o treabă, că de lăsat se lasă foarte uşor. Şi-apoi fără unire şi dragoste nimic trainic nu se poate clădi. Atâta timp cât temelia sufletu-

(urmare in pag.11)

SONET

In mine iar se zbuciumă furtuna
Gonindu-mi pacea, ca pe-o zână fadă
Fără dorinţi in trupu-i de zăpadă,
Ce n'a iubit nici stelele, nici luna.

Regretele iubirii ce se stinge
Mătănii sunt, pe fir de amintire;
Ca mine,câţi, in tăinuita fire
Cu mână tremurândă le-or atinge...

Aş vrea seninul celui ce nu ştie
Nici dor, nici năzuinţa prea târzie
Ce vine uneori şi mă frământă

Când, dintre vise 'n spaţiu risipite
Cu 'mprăştierea primelor ispite
Cad, ca un vultur c'o aripă frântă.

INSTANTANEU GRI

Trecutul joacă 'n vârtejuri gri
De cărţi şi trene de baluri.
Văzduhul piere sub umbre gri...
Oceanul scuipă pe maluri...

Blestem se varsă din zarea gri
Pe ieri, pe azi şi pe mâine.
In cor plâng toamne cu ceruri gri;
A moarte urlă un câine.

Iulia C A R Â P

SPOVEDANIE

Rupţi de bucuriile pământului
rătăcim senini
peste lume...
bătuţi de grindini aspre
şi oameni fără de nume.

Doar puterea cuvântului
tronează 'n noi peste moarte, -
Doamne, ajută-ne nouă
să 'nfrângem păcatele toate!

Al. SILISTREANU

DESPRE PĂCATUL DESBINĂRII

Adeseori, impinşi de o supărare trecătoare, azvârlim câte o vorbă rea sau chiar numai o apreciere defavorabilă la adresa cuiva. Momentul a trecut, supărarea s'a spulberat, dar vorba azvârlită rămâne intipărită undeva şi rodeşte animozitate.

Dacă insă supărarea noastră este mai adâncă,noi nu ne putem stăpâni de a semăna pe ici pe colo câte un pic de animozitate impotriva celui ce ne-a displăcut. Şi astfel,fără să ne dăm seama, noi semănăm desbinarea intr'un organism colectiv. Şi, din cauză că nimeni nu aprofundează fenomenul,se intâmplă uneori ca certurile să ţină lanţ,iar alteori să se producă rupturi ireparabile.

Ori, ceeace noi nu ştim,sau nu gândim,ewte că desbinarea e un lucru foarte grav,iar acţiunea de a desbina este de esenţă satanică.

Dumnezeu urmăreşte"imbinarea",adică incadrarea elementelor in colectivităţi mai mari sau mai mici,legate prin dragoste,in vederea unui efort comun spre lumină. Aceste colectivităţi legate prin dragoste,formează la un loc ceeace este numit in Evanghelie "trupul lui Hristos".

Apostolul Pavel exprimă astfel fenomenul de imbinare a "trupului lui Hristos":

"El a dat pe unii apostoli; pe alţii prooroci; pe alţii evanghelişti; pe alţii păstori şi invăţători,pentru desăvârşirea sfinţilor, in vederea lucrării de slujire,pentru zidirea trupului lui Hristos... Din El tot trupul,bine inchegat şi strâns legat, prin ceeace dă fiecare incheetură,işi primeşte creşterea,potrivit cu lucrarea fiecărei părţi in măsura ei şi se zideşte in dragoste.(Efes.4:11,12.16).

Dragostea este prinurmare acea forţă care cimentează intre ele elementele formând trupul Mântuitorului. Şi de aci reiese, că tot ceeace provoacă o cât de neinsemnată desbinare,este impotriva vrerii Mântuitorului. Mai mult,reiese că orice desbinare,oricât de mică ar fi ea,Il atinge direct pe Mântuitorul,prin faptul că "rupe" ceva din trupul Lui. Şi această rupere,mulţumită legăturilor de iubire care Il unesc pe Mântuitorul cu "trupul" Lui,este dureroasă pentru El. Făcând parte din durerile sufleteşti,această durere este mai mare decât durerea unei răni fizice.

Iată ce ne spune apostolul Pavel despre desbinări:

"In adevăr,când intre voi sunt zavistii,certuri,desbinări,nu sunteţi voi lumeşti şi nu trăiţi voi in felul celorlalţi oameni?" (Adică in felul păgânilor).

"Când unul zice: "Eu sunt al lui Pavel!" şi altul:"Eu sunt al lui Apolo": nu sunteţi voi oameni de lume?

"Cine este Pavel? Şi cine este Apolo? Nişte slujitori ai lui Dumnezeu prin care aţi crezut; şi fiecare după puterea dată lui de Domnul.

"Eu am sădit,Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească: aşa că nici cel ce sădeşte,nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu care face să crească.

"Cel ce sădeşte şi cel ce udă sunt tot una şi fiecare işi va lua răsplata după osteneala lui. Căci noi suntem impreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteţi ogorul lui Dumnezeu,clădirea lui Dumnezeu..."

"Nu ştiţi că voi sunteţi Templul lui Dumnezeu şi că Duhul

lui Dumnezeu locueşte in voi? Dacă nimiceşte cineva Templul lui Dumnezeu,pe acela il va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt şi aşa sunteţi voi...(Cor.3:3-9.16.17).

Fiecare frântură de colectivitate creştină este Templul lui Dumnezeu,iar desbinarea Acestuia inseamnă nimicirea lui.

Cât priveşte pe cei ce desbină,Pavel spune:

"După intâia şi a doua mustrare,depărtează-te de cel ce aduce desbinări,căci ştim că un astfel de om este un stricat şi păcătueşte dela sine fiind osândit.(Tit.3:10,11).

Cu alte cuvinte, cel ce aduce desbinări din prostie,fiind indemnat de cel Rău,după două mustrări se va indrepta. Acela insă care după cele două mustrări nu s'a indreptat,ci a continuat să desbine,este un caz complect diferit. Pavel spune despre el:"ştim că un astfel de om păcătueşte dela sine fiind osândit". Adică el nu desbină sub inspiraţia lui Satan, ci dela sine,fiindcă el insuşi este un "osândit", respectiv el nu face parte din cei chemaţi la mântuire (1 Ioan 3:10.Apoc.13:8). Ca atare el este vrăşmaşul Mântuitorului şi desbinând,luptă impotriva Lui.

Apostolul Iudă spune următoarele despre desbinători:

"In vremurile din urmă vor fi batjocoratori,care vor trăi după poftele lor nelegiuite. Ei sunt aceia care dau naştere la desbinări,oameni supuşi poftelor firii,care n'au Duhul.(Iuda 18, 19). Iar apostolul Ioan spune:

"Prea iubiţilor,să ne iubim unii pe alţii; căci dragostea este dela Dumnezeu. Şi oricine iubeşte,este născut din Dumnezeu şi cunoaşte pe Dumnezeu. Cine nu iubeşte,n'a cunoscut pe Dumnezeu; pentrucă Dumnezeu este dragostea.(1 Ioan 4:7,8).

"Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu şi copiii diavolului. Oricine nu trăeşte in neprihănire,nu este dela Dumnezeu; nici cine nu iubeşte pe fratele său.(1 Ioan 3:10).

Să ne gândim deci bine inainte de a ceda la imboldul supărării noastre şi de a servi astfel interesele lui Satan in lupta lui impotriva Mântuitorului. Să căutăm să imbinăm in loc să desbinăm. Imbinarea este rodul iubirii,pe când desbinarea este rodul urei.

X.Y.

"COMITETUL" - urmare din pag.

tului ne este roasă de ciuperca invidiei şi a urei, nici o treabă la care vom porni,nu va primi binecuvântarea lui Dumnezeu.

Şi fără voia Lui, nimic nu vom izbândi...

R.C.

+++++++++++++

+ + + + : PESTE MÃRI ŞI ŢÃRI . . . + + + +

Din U. S. A.

INSEMNARI PE MARGINEA ALEGERILOR PRESEDINTIALE

Cea mai inversunata si cea mai dramatica lupta electorala din cate a in
registrat istoria Statelor Unite ale Americei,a luat sfarsit Marti,4 Novem-
brie,cand Generalul Eisenhower,candidatul republican la presedintie,a repur-
tat un formidabil succes,reusind sa rupa si sa puna capat unei traditii care
a tinut la cârma tarii partidul Democrat timp de 20 de ani. Asa cum se pre-
vazuse deja cu luni inainte,alegerile de Presedinte din anul acesta au inre-
gistrat cifre record,atât in ce priveste inscrierile pe listele de vot,cât
si a totalului voturilor date. Astfel, Generalul Eisenhower a obtinut
31.925.143 devoturi,cifra necunoscuta pâna acum in analele electorale ale Sta-
telor Unite,depasind cu aproape 4 milioane cel mai mare numar de voturi date
in 1936 lui Fr.D.Roosevelt (27.700.000). Guvernatorul statului Illinois,Adlai
Stevenson,candidatul democrat la presedintie,a obtinut 25.594.317 voturi.To-
talul voturilor date numai acestor doua partide - caci in U.S.A. mai exista
si altele,mai putin cunoscute,dar care au mers deasemeni in alegeri - se ri-
dica la 56.519.460. De remarcat este ca niciodata pâna acum in Statele Uni-
te totalul voturilor date n'a depasit cifra de cincizeci milioane, Fara in-
doiala ca aceste recorduri se datoresc marei popularitati de care se bucura
Gen.Eisenhower. Totodata insa,cifrele acestea sunt o dovada ca poporul ameri-
can a fost constient ca trece prin clipe grele si de mari hotarâri istorice
si ca de rezultatul acestor alegeri va depinde atât viitorul Statelor Unite,
cât si cel al lumii intregi. Caci, in momentul de fata,Statele Unite sunt
singura forta din lume care ar mai putea opri in loc expansiunea teroarei co-
muniste.

In tot timpul campaniei electorale,atât Gen.Eisenhower,noul Presedinte ales,cât si rivalul sau Guvernatorul Stevenson,au accentuat necesitatea unei atitudini hotarâte si fara compromisuri in fata nerusinarii si agresiunilor comuniste care ameninta pacea lumii. Iar Gen.Eisenhower a afirmat in New York in fața veteranilor de razboiu că tãrile de dincolo de cortina de fier,nu pot fi date uitãrii si lãsate la bunul plac al dementei comuniste,ci vor trebui sã fie sprijinite pentru a-si recâstiga iarãsi libertatea furatã pe baza unor intelegeri nefaste ce nu mai pot fi recunoscute ca valabile,fiind in contradictie cu principiul libertãtii statelor,cu morala crestinã si istoricã.

Pentru popoarele subjugate, de dincolo de cortina de fier,cât si pentru milioanele de refugiati din lumea intreagã, cuvintele Gen.Eisenhower au reaprins flacãra unei sperante intr'o zi a izbãvirii si descãtusãrii din cosmarul pe care-l trãesc sângerând de atâtia ani de zile. Lupta anticomunistã,care oricât de strâmb si de pãtimas am judeca,a fost semnalul de atac si apãrare al miscãrilor europene de dreapta, a fost astãzi primitã de cãtre lumea democratã si liberã ca o conditie a recâstigãrii linistei si pãcii, Marele pericol comunist,a fost recunoscut,ce e drept,cam târziu de cãtre puterile cratice,dintre care, unele si astãzi se mai incãpãtineazã in indãrãtnicia de a crede cã totusi s'ar putea ajunge la un compromis intre lumea bolsevicã si democratie pentru a realiza un sistem de convietuire. Cei ce mai cred astfel, nu pot fi judecati decât fie cã sunt de rea credintam jucând cartea comunistã, fie cã sunt orbi si naivi,neputând astfel vedea si judeca limpede ce anume preqãtesc omenirii criminalii din Kremlin. Faptul insã cã lupta impotriva comunismului a devenit astãzi o problemã mondialã de prim ordin,nu poate decât sã ne bucure. Cãci pentru refugiatii politici din lumea intreagã,aceasta este

o bãtãlie deja câstigatã,si dl.Visinski stia el dece cerea - si mai cere incã, din când in când, când isi mai aduce aminte de noi - repatrierea fortatã a tuturor refugiatilor de dincolo de cortina de fier. Prezenta noastrã in lume este un strigãt pentru eliberarea tãrilor si a popoarelor nostre. Si noul Presedinte al Statelor Unite cunoaste mai bine ca oricare altul situatia Europei si necesitatea eliberãrii celeilalte jumãtãti din jugul dementei staliniste.

Fireste, chestiunea eliberãrii acestor popoare si ziua infrângerii definitive a bestiei comuniste,este o chestiune de viitor. Probleme mult mai urgente de naturã internã si terminarea razboiului de uzurã din Coreea,vor fi primele preocupãri ale noului Presedinte,pentru a putea obtine o consolidare politicã internã si externã,inainte de a trece la lupta decisivã impotriva hidrei moscovite. Vremea compromisurilor cu Moscova a trecut.

Poporul american a salutat cu vie satisfactie alegerea la presedintie a ...

Eisenhower. Prieteni si dusmani strâng in prezent rândurile in jurul Generalului pentru a-i da suportul lor in marea lui misiune. Guvernatorul Stevenson, imediat dupã ce s'a stiut cã a fost infrânt in alegeri,a adresat un emotionant apel cãtre poporul american,spunând: "Vã cer tuturor sã dati Gen.Eisenhower tot suportul de care are nevoe...Cu un popor unit,cu credintã in democratie dorim sã pâsim inainte sub ocrotirea lui Dumnezeu in liniste,demnitate si pace." Iar Gen. Mac Arthur,care desi republican,fusese impotriva alegerii la candidatura de Presedinte a unui militar,a spus: "In calitatea mea de republican,sunt incântat de victoria republicanã. Este desigur un mare bine,nu numai pentru tara noastrã, ci chiar pentru lumea intreagã."

Noul Presedinte va prelua in mod oficial conducerea,pâsind in Casa Albã,in ziua de 20 Ianuarie 1953.

x

As vrea sã mai spun doar câteva cuvinte in legãturã cu elegerile si anume cã, in ciuda indârjitelor lupte electorale,alegerile au decurs in cea mai deplinã liniste,fãrã patrule de jandarmi in stare de alarmã cu baionetele la armã. fãrã politie si fãrã...militie. Poporul american si-a pãstrat calmul,iar autoritãtile au respectat principiile democratice ale libertãtilor cetãtenesti, Aproape cã nu s'a simtit cã sunt alegeri.

...Si, trecând pe stradã,prin fața localului de vot,in ziua de 4 Novembrie, mi-am adus aminte de tãmbãlãul alegerilor din România de ieri, de capetele sparte,de sângele imprãstiat pe trotuare, de cei dusi intre baionete,de urnele cu funduri duble, de jandarmi, de politie si de arestãrile ce urmau dupã...Si toate acestea,in numele si sub masca unei pretinse , sau asa zise "democratii"...

Sunt sigur cã toti cei care au trãit aceste alegeri din Statele Unite, s'au rugat in gând, ca si mine: "Doamne, fereste-ne de democratie româneascã de tip balcanic.."

NICOLAE NOVACOVSCHI

"Linia istorică este una: aceea pe care o trăim noi. Căci noi trăim in veac. Linia Bisericii este cu mult deasupra noastră. Către ea tindem, dar nu realizăm decât puțin. Pentrucă trăim sub condamnare și sub piatra de moară a păcatelor noastre, a lumii și a moș-strămoșilor noștri. Recunoaștem că suntem păcătoși; aceasta este atitudinea legionară față de Biserică.." (Corneliu Zelea Codreanu - Circulări, Sfaturi, Gânduri - pag.35)

"CINE STIE SA MOARA NU VA FI ROB NICIODATA" - S e n e c a

oooo

ȘTIRI ȘI INFORMAȚII

DIN BRAZILIA

+ In ziua de 8 Novembrie a.c., Păr. Stefan Bentia, preotul titular al Misiunei Române Unite din Brazilia cu sediul in S.Paulo, s'a deplasat la Rio de Janeiro, unde a oficiat un Te-Deum pentru M.S. Regele Mihai. Au luat parte la sfânta slujbă, pe lângă Românii din localitate, mulți străini, prieteni ai coloniei române. -

+ Duminică, 30 Novembrie cor., implinindu-se 14 ani dela moartea lui Corneliu Zelea Codreanu și a celor 13 fruntași legionari (asasinați mișelește din ordinul regelui criminal Carol II), s'a slujit un parastas in biserica ortodoxă siriană din São Paulo, pentru odihnirea sufletelor lor. -

+ In aceiași Duminică, intru comemorarea zilei de 1 Decembrie - Unirea Transilvaniei - s'a oficiat un Te-Deum la biserica română unită din Rua do Carmo. -

+ Din inițiativa și prin munca d-lui D.Paulescu, a luat ființă BIBLIOTECA SATUL. Sediul acestei noi realizări românești din exil, este in São Paulo, Rua Pires da Mota 1027. Deschiderea bibliotecii va avea loc in ziua de 10 Decembrie a.c., orele 8 seara. Redacțiile ziarelor și revistelor noastre din străinătate, sunt rugate a trimite pe adresa mai sus indicată, colecțiile lor respective, precum și orice alte publicații apărute. -

+ Cu prilejul sf. sărbători, revista "Căminul" va organiza o serbare cu colinde și pom de Crăciun, la care vor fi impărțite daruri copiiilor din colonia São Paulo. Data serbării, precum și locul unde se va ține, vor fi anunțate la timp. -

+ N-rul 9 al ziarului "DACIA" din Rio de Janeiro (seria nouă, ce apare actualmente in formă de revistă) publică câteva articole interesante, tratând cu matură gândire și in acelaș timp cu mult curaj, probleme de actualitate românească. Cu acest al 2-lea număr din seria nouă, "Dacia" și-a câștigat incontestabil, un loc de frunte intre publicațiile noastre din exil. -

+ Apariția revistei "EXIL" (Rio de Janeiro) a trezit un deosebit interes in lumea literară românească. Chiar și câteva publicații străine, printre cari un ziar unguresc, au ținut să anunțe și să comenteze elogios apariția noii reviste românești din Rio. -

DIN SPANIA.

Dl. Gheorghe Uscătescu a publicat in mai multe ziare din Spania un articol intitulat "educatia sovietică in România", in care scoate in evidentă diabolica operă de rusificare a României dusă de slugile Moscovei. -

Mai multe ziare si reviste din Spania au dedicat comentarii elogioase cărtii "Cuentos Rumanos" de Ion Luca Caragiale, adaptată in spaniolă de dl. Aurel Răută si scoasă de Asociatia Culturală Hispano-Română. -

Un mare număr de ziare din Spania publică regulat stiri cu privire la trista situatie din tara noastră subjugată. -

DIN CANADA.

Asociatia Culturala Română din Toronto a organizat o serie de serate dansante, cari, după cum aflăm, s'au bucurat de o largă participare a Românilor din localitate si imprejurimi. Asociatia intentionează a continua cu aceste serate românesti, cari s'au dovedit a fi un excelent prilej de apropiere si infratire intre români. - Venitul realizat la aceste serate este destinat unui scop lăudabil: o Casă Românească in Toronto. -

ȘTIRI DIN ȚARĂ

- Comisia Natiunilor Unite care se ocupă cu câmpurile de muncă fortată, a constatat că in România există 45 de astfel de campuri. Până la mijlocul lui Iulie a.c. se găsiau internati aci 250.000 persoane, marea majoritate intelectuali.
- In cursul lunei Septembrie cor. s'a inregistrat o mare explozie in regiunea petroliferă Ploesti. Focul s'a intins pe o mare suprafată. Au urmat scurt după aceea si alte explozii. Locul a fost imediat inconjurat si inchis de armată si militie. Autoritatile bănuind că la mijloc e sabotaj, au operat o serie de arestări printre inginerii si muncitorii petrolisti.
- Universitatea din Cernăuti a fost ucrainizată. Ea poartă acum numele poetului Josef Fedkowicz.
- După o stire transmisă de postul de radio Atena, mai multe ciocniri sângeroase intre soldati români si sovietici s'ar fi petrecut in diferite părti ale tării. La timisoara, soldati sovietici beti, au tras intr'un grup de soldati români, omorând si rănind mai multi dintre ei.
- Armata română dispune de 3 regimente de aviatie inzestrate cu avioane de vânătoare rusesti Mig-15. Pilotii aviatiei "române" sunt insă numai rusi.
- Din presa spaniolă aflăm: Conform declaratiilor făcute presei de către ziaristul român Andreescu (fugit din tară intr'un butoi), aproape de Ploesti se află un lagăr de concentrare pentru preoti, unde peste 500 de slujitori ai Bisericii sunt crunt persecutati. (x)

S'A PRIMIT LA REDACTIE: DACIA, No.9 (seria nouă) - EXIL, no.1 (anul I) - LA NATION ROUMAINE, anul 5, no.100 - TRIBUNA ROMÂNA, anul II, no.4 - LIBERTATEA, anul II. no.15-16. - Apelul Bibliotecii "SATUL".

SE GASESC SPRE VÂNZARE LA REDACTIA REV. "CAMINUL" : DRUMURI PRIN FURTUNA de Aron Cotrus, Cr§ 28,oo ; IPHIGENIA (teatru) de Mircea Eliade, Cr§ 30,oo ; A MURIT UN SFÂNT (poeme) de Vintilă Horia, Cr§ 30,oo ; POEZII de Ion A. Bucur, Cr§ lo. TEXTE ALESE - Cr§ 25,oo ; NICADORII de Toador Ioras, Cr§ 20,oo. --

---

Aducem pe această cale multumiri inimosului Român macedonean, dl. Mărgărit GHITA pentru abecedarul si cartea de citire pe cari a binevoit a ni-le pune la dispozitie. Prin gestul d-sale ne-a fost usurata alcătuirea suplimentului de Crăciun inchinat copiiilor nostri din exil. -

---

C A L E N D A R

Decembrie

Luni, 1: Sf. Prooroc Naum. Unirea Transilvaniei. Sâmbătă, 6: Sf. Ierarh Nicolae. Joi, 25: NASTEREA DOMNULUI ISUS HRISTOS. Vineri, 26: Soborul Maicii Domnului; Cuv. Nicodim. Sâmbătă, 27: Sf. Arhidiacon Stefan.

REVISTA "CAMINUL" urează tuturor cititorilor si sprijinitorilor ei SARBATORI FERICITE si un AN NOU plin de izbândiri si bucurii!

"CAMINUL" - Red. si Adm.: Nic. Iancu-Păltinisanu, Rua José Antonio Coelho, 629 - São Paulo, BRAZILIA -

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

+++ C A M I N U L   C O P I I I L O R +++

(Supliment de Crăciun)

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

M O Ş   C R A C I U N

Te-aşteptăm şi 'n iarna asta,
Moş Crăciun, să vii la noi,
Să ne 'mparţi a tale daruri
Şi să 'mbraci copiii goi.

Te-aşteptăm cu bucurie,
Să ne scoţi la colindat,
Să ne-asculţi in fapt de seară
Glasul nostru legănat.

Cum vestim din casă 'n casă
Bucuria de nespus,
Că in noaptea ta cea sfântă
S'a născut pruncul Isus.

Moş Crăciune, Moş Crăciune,
Sfântul nostru bun şi drag,
Te-aşteptăm şi 'n noaptea asta,
Să ne baţi la geam şi 'n prag...

URAREA IEPURILOR

In noaptea de sfântul Vasile, iepurii au pornit la urat. Un iepuraş mai isteţ zise către ceilalţi: "Fraţilor, hai să mergem şi pe la vânător, să-i tragem o urare!" - "Ce, n'ai minte? Cum să mergem la el? Vânătorul e duşmanul nostru cel mai mare."

Dar iepuraşul nostru o ţinea înainte: "Ba să mergem, - şi să-mi tăiaţi mie urechile, dacă n'are să vă placă!

Zis şi făcut. O porniră cu toţii la vânător. La fereastra casei, isteţul iepuraş işi drege glasul şi incepe:

Să trăeşti
Să 'mbătrâneşti,
Să nu ne mai fugăreşti!
Puşca ta să ruginească,
Ţeava 'n zece să plesnească,
Gloanţele să se topească,
Mâna să se facă iască.
Iar copoii,
Iuţi ca boii,
Şi ogarii
Ca măgarii,
Să se ducă 'n lumea mare
Cu cozile pe spinare.

S'o fi adeverit oare urarea lor? Cine ştie...!

DRAGI COPII,

Voi, care v'aţi născut in ţară străină, nu aveţi de unde cunoaşte frumoasele obiceiei de Crăciun din România.

Poate că v'au povestit părinţii voştri câte ceva despre ţara noastră românească, - ţară mândră şi bogată cum alta la fel n'o să mai intâlniţi sub soare.

Bine au făcut dacă v'au povestit, iar de nu, cereţi-le să vă povestească. Multe lucruri frumoase şi folositoare veţi putea astfel afla şi invăţa. Şi e bine să ştiţi cât mai multe despre ţara noastră, despre viaţa şi obiceiurile noastre româneşti.

Dacă vom fi buni şi ne vom ruga mereu lui Dumnezeu, El ne va ajuta şi ne vom intoarce intr'o zi cu toţii in ţara noastră. Atunci veţi cunoaşte şi voi România, patria noastră dragă. Până atunci insă, ia să vă povestesc eu ceva despre frumoasele obiceiuri şi datini ale Românilor cu prilejul sărbătorii Crăciunului şi a Anului Nou, obiceiuri şi datini sunt moştenite din bătrâni şi păstrate cu multă sfinţenie, mai ales de lumea dela sate.

...E seara de Ajun. Afară a nins şi zăpada e mare. Colindătorii in grupuri de câte trei sau mai mulţi, incep să iese la colindat. S'au imbrăcat călduros, căci afară e ger mare. Uliţele satului răsună de glasul lor. Ei merg dela casă la casă şi cântă:

Bună dimineaţa la Moş Ajun!
Ne daţi ori nu ne daţi?

Oamenii ii primesc cu mare bucurie. Inainte de a le da covrigi, nuci şi mere, ii intreabă: Da' câţi sunteţi, măi copii?

Iar copiii colindători răspund intr'un glas:

Suntem trei
Mititei
Ca bobul de mei!

Şi aşa merg dela curte la curte, cântând felurite colinde, ca spre exemplu: Trei păstori se intâlniră - -

Raza soarelui, floarea soarelui...

Sau: Sculati, sculaţi boeri mari, florile dalbe.

Uneori, după primul sau chiar al doilea colind, nu primesc nici un răspuns din casă. Atunci copiii incep a cânta:

Am venit şi noi odată,
La un an cu sănătate,

Şi la anu-o să venim
Sănătoşi să vă găsim.
Ne daţi, ne daţi,
Ne daţi ori nu ne daţi?

Dacă nici la aceasta nu primesc răspuns, incep să strige:

Daţi-ne un covrig
Că murim de frig!
Daţi-ne o nucă
Să ne vedem de ducă!
Ne daţi ori nu ne daţi..?!

Târziu seara,micii colindători se intorc pela casele lor cu traista de colind doldora de covrigi,mere şi alte bunătăţi.

De sărbătorile Crăciunului copiii se duc şi cu Steaua, iar copiii mai mari şi flăcăii,cu Irozii. Cei cari merg cu steaua,după ce termină cântecele de stea:

Steaua sus răsare
Ca o taină mare...

incep să ureze astfel: Să vă fie de bine,la mic şi la mare,
La toţi câţi se află intr'această adunare!

Când se intâlnesc pe uliţe cu "Irozii", copiii se grăbesc a "inchina steaua",adică a o apleca in faţa Irozilor, altfel riscă să fie fugăriţi de aceştia, ba uneori,drept pedeapsă, Irozii le "dijmuesc" traistele.

DE ANUL NOU, copiii şi tineretul merg cu Pluguşorul, cu Semănatul şi cu Buhaiul. Nu in toate regiunile este la fel. Vorba din bătrâni: Câte bordeie, atâtea obiceie. In multe locuri se mai merge şi cu Sorcova.

Pluguşorul e tras uneori de boi, dar copiii merg de o bicei cu un pluguşor micuţ,pe care il trag chiar ei. Unul pocneşte din biciu, altul sună dintr'un clopot, iar când flăcăul care "urează" strigă: Mânaţi boii măi flăcăi, - hăi hăi! - incepe să sune buhaiul, mânuit de unul mai priceput, căci pentru a scoate sunete din buhai,e nevoe de o anumită pricepere. Umblând in Ajunul Anului nou cu Pluguşorul, copiii recită o urare in versuri,care uneori e mai lungă,alteori mai scurtă:

Mâine anul se'noeşte
Pluguşorul se porneşte
Şi incepem a ura,
Pela case-a colinda.

Iarna-i grea,omătul mare,
Semne bune anul are,
Semne bune de belşug,
Pentru brazda de sub plug.

Doamne, binecuvintează
Casa care o urează
Pluguşorul făr' de boi,
Pluguşorul tras de noi.

Când umblă cu semănatul, in dimineaţa Anului Nou, copiii aruncă cu boabe de grâu, spunând:

Să trăiţi,să'nfloriţi
Ca merii,ca perii,
In mijlocul verii;
Ca toamna bogată,
De toate'nbelşugată!

Tot in dimineaţa Anului Nou se mai umblă şi cu Sorcova. Când sorcovesc pe cineva, copiii urează:

Sorcova
Vesela,
Să trăiţi,
Să 'nfloriţi
Ca un măr,
Ca un păr,

Ca un fir
De trandafir!
Tare ca piatra,
Iute
Ca săgeata!

Tare
Ca fierul,
Iute
Ca oţelul!
La anul
Şi la mulţi ani!

Dragi copii, acestea erau obiceiurile noastre româneşti de sărbătorile Crăciunului şi Anul Nou. Răsunau satele şi oraşele de veselie şi voe bună. Cum o fi acum, nu prea ştim. Păgânii cari au venit să ne cotropească ţara, sunt răi şi fără frică de Dumnezeu. Ei au adus foamete şi jale in ţara noastră, semănând suferinţa şi groaza printre Români. Dar Dumnezeu e bun şi ne va scăpa de ei, cum ne-a mai scăpat de atâtea alte nenorociri...

Moş Nae Paltin

STRAMOŞII NOŞTRI

In vremea de demult, In Ţara Românească, a trăit un popor viteaz, numit poporul Dac.

Dacii erau oameni harnici şi iubitori de ţară.

Peste ei a venit alt popor, Romanii.

Romanii erau şi ei viteji in răsboaie şi harnici in timp de pace. Intrând in războ̧i cu Dacii, Romanii le-au cucerit ţara. Când au văzut Romanii pământul frumos şi bogat al Dacilor, o parte din ei n'au mai plecat in ţara lor, ci au rămas aici şi s'au amestecat cu Dacii.

Din amestecul Dacilor şi al Romanilor ne-am născut noi,ROMÂNII. Fiindcă ne-am născut din Daci şi Romani, ii numim pe aceştia STRAMOŞII NOŞTRI. Când cineva ne va intreba, care sunt strămoşii noştri, noi vom răspunde: Strămoşii noştri sunt Dacii şi Romanii.

LEGENDA MĂNĂSTIRII PUTNA.

Voevodul Ştefan cel Mare,după fiecare biruinţă,zidea câte o mănăstire. Aceasta, drept mulţumire lui Dumnezeu că i-a ajutat in bătălie.

După o luptă straşnică, in care bătuse pe vrăjmaşi, Ştefan Vodă se hotărî să ridice o mănăstire frumoasă,

Şi pe malurile Putnei,cu vitejii săi Români,
Insuşi merge să aleagă locul sfântului Altar...
Iată lângă o movilă, Domnul Ştefan s'a oprit!..
Totul tace!..Ochii ţintă, stă poporul neclintit.

Alese doi arcaşi pricepuţi şi se sui cu dânşii pe movilă. Apoi le zise:

"Copii, eu vreau să mă intrec astăzi in arc cu voi. Săgeata care va sbura mai departe decât toate,ne va arăta locul unde să inălţăm sfânta mănăstire."

Arcaşii se pleacă, işi incordează arcurile şi trag cu putere. Săgeţile lor au sburat departe, foarte departe.

Veni şi rândul Voevodului. Se pregăteşte şi el, şi când trage, săgeata lui sboară mai departe decât a arcaşilor.

Ea s'a infipt intr'un paltin mare şi bătrân.

- "Acolo va fi altarul", zise Ştefan.

Apoi făcu de trei ori semnul crucii rugând pe bunul Dumnezeu să-i ajute să sfârşească cu bine sfânta mânăstire.

- Să trăiască Domnul Ştefan!
Mii de glasuri ii urează,
Şi poporul, jos pe vale,
umilit ingenunchează.

Aşa a fost intemeiată Mânăstirea Putna, de viteazul Domn al Moldovei, Ştefan cel Mare. -

+ VERSURI PENTRU COPII +

Nimănui să nu faci rău
Că te vede Dumnezeu.
Tu, când vezi un vierme mic,
Nu-l strivi, nu-i fă nimic.

Rău nu-ţi face nici un pic,
Să nu-i faci nici tu, nimic.
Cât il vezi de mititel
Dumnezeu ştie de el.

Firul ierbii il hrăneşte,
Iară roua-l răcoreşte.
Lasă-l şi nu-i face rău,
Că te vede Dumnezeu.

++++

CUM VORBESC ANIMALELE

Pisicuţa face: miau!
Unde-i brânza, ca s'o iau?

Grivei latră: ham, ham, ham!
Carne aş mânca, dar n'am.

Vaca muge: mu, mu, mu!
Viţeluşul vine acu!

Iapa face: i-ha-ha!
Vino mânzişor incoa!

Oaia zice: be-he-hea!
Cum aţi tuns voi lâna mea!

Raţa face: mac, mac, mac!
Bine e să 'noţi pe lac!

Gâsca face: ga, ga, ga!
Pân' la râu cum aş sbura!

Puii zic: piu-pii, piu-pii!
Nu ne chinuiţi copii!

!! !! !!